

14/11/2016

שר הבריאות, מר יעקב ליצמן

שר האוצר, מר משה כחלון

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים אלה נפרש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

אלישע גושן, סטאז'ר, מספר בגילוי לב על הקשיים בהתמודדות עם מטופלים במשמרות הארוכות והמייגעות בחדר המיון, מכה על חטא על סבלנותו שפקעה, ומסביר איך רופאים מגיעים למצבים כאלה:

"זה לא ברור, ואף מוזר, איך ברגע אחד אתה מסוגל להפוך מאחד שכל מהותו היא רצון לעזור, לטפל, לדאוג, לכזה שכועס, ועצבני, ולא רוצה יותר לראות מישהו. רק קחו אותו מכאן.

ואמנם היא הייתה בהתחלה קצת מעצבנת, האישה הזקנה הזו, שבאה עם בעלה שנפל וקיבל מכה באף. קצת מעצבנת, אבל לא יותר מהאחרים. 3 פעמים שאלה אותי בטווח של 10 דקות, מתי כבר אראה אותו, אבל עוד היה לי את הסבלנות להגיד לה שתמתין. יש עוד אנשים לפני.

למרבה הפתעתי, כשבדקתי אותו (אחרי שהם חיכו 20 דקות), התברר שהיא בסך הכל נחמדה, וחביבה. קצת ריחמתי עליו האמת, ואיך שהיא צועקת עליו, ואומרת לו להיות בשקט והיא תדבר. אבל הוא היה כזה מסכן חולה עם פרקינסון, והיא, ידעה לדבר יותר טוב. אז שתקתי.

לפני שהם הלכו לצילום סיטי היא אפילו הסתכלה בתג שלי, לראות איך קוראים לי, כי היא שמחה מאיכות הטיפול שקיבלה.

אבל אחרי שלוש שעות וארבעים דקות בהם הספיקו לעבור בטריאז', אחות, רופא, CT, רופא אף אוזן גרון, היא החליטה שדי לה. התחילה לנג'ס. תוך כדי שאני כותב לה מכתב שחרור התחילה לשאול אותי שוב ושוב. מה קורה. ואיפה מכתב. ולמה אין מכתב.

ואני. סבלנותי לראשונה - פקעה.

חודשיים אני רופא, מתמודד יום-יום עם חולים עצבניים. אבל היום זה נגמר. הגיעו מים עד נפש. הרמתי קול.

התפרצתי עליה מול כל הצוות שהיה שם. הסברתי לה שאני הייתי כבר אמור ללכת הביתה לפני שעה. ושתגיד תודה שאני נשאר ומטפל בה. ולא, אני לא יכול לחתום לה על מכתב השחרור, את זה צריך לעשות רופא בכיר. ולא, האף אוזן גרון לא כתב את המכתב כמו שהוא אמר לך. רק ייעוץ. אני עכשיו כותב את המכתב. ומספיק לזרז אותי, כי אני רק בן אדם. ושהוויכוח הזה רק מבזבז לה עוד זמן. שבי ותמתיני בסבלנות! אבל לא. היא עונה. ועונה. ועוד צועקת. נכנסת לאזור של הרופאים, ועוד מעזה להתווכח איתי. וזה אחרי שחצי שעה היא יושבת עם בעלה צמוד לדלפק העבודה. מעל הראש שלי, ככה, שאראה אותה בזוית העין.

אז אמרתי לה, שאין בעיה. יודעת מה? אם כן, אני, לא מוכן לעשות לך יותר טובות גברת. אני הולך הביתה כפי שאני אמור. ותמצאי בעצמך את מי שעכשיו התורנות שלו. ההוא שאמור לכתוב לך את המכתב. כי אני, לעזור לאחרים על חשבוני. סיימתי.

בסוף כתבתי לה את המכתב. כמו כלב מושפל כתבתי אותו. ובלי שמץ הכרת תודה מצדה. רק כי ריחמתי על הרופא השני. כי בעצם, אותו אני מעניש. והוא יישאר שם עד הבוקר, וגם ככה המיון מטורף. קח נשימה עמוקה, אמר לי עם חיוך הרופא הבכיר שהיה אז איתי. ואני, נשמתי. אבל לא עזר.

ובעצם, כשאני חושב על זה. נראה לי שבכלל לא הייתי עצבני עליה. כי איזה שעה קודם לכן, היה אחד, שאפילו עצבן אותי יותר. אבל ממנו התעלמתי.

נכון. היה בעצם את ההוא שאחרי שהוא חיכה 2 דקות שתגיע אחות לעזור לאבא שלו לעשות פיפי, שאמר לי: איך אתם לא מתביישים? ככה מפקירים אנשים? קוראים לכם ולא באים? ואחר כך מתפלאים שמרביצים לכם?"

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו. מסקנות ועדת גרמן משנת 2014 לא ימומשו אף הן, עקב פיזור הכנסת והממשלה וקיום הבחירות מוקדם מהצפוי.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חיייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם ולהפציר בכם להתגייס למטרה, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המיידי,

צוות "מכתבים לבריאות"